

'Bloot lopen heeft iets stouts, iets ondeugends'

(gepubliceerd in Psychologie Magazine, november 2004, 51)

Al vanaf zijn tienerjaren laat Eric van der Steen (52) zich graag zien aan anderen. Op exhibitionistenavonden vindt hij de spanning die hij zoekt.

'Toen ik een jaar of twaalf was had ik een ouder vriendje dat, als het maar even kon, in zijn blootje liep. Dat vond hij prachtig. Ik ook. Dat zat er toen al in. Het had iets stouts, iets ondeugends. En dat heeft het voor mij nog steeds. Ik vind het heerlijk om te kijken en om bekeken te worden. Daarom ga ik regelmatig naar avondjes voor exhibitionisten. Op zulke avonden gaat iedereen uit de kleren – ik vaak als eerste. Ik ga er helemaal voor. Naaktlopen geeft een gevoel van vrijheid, maar ook van 'er mogen zijn'. Je hoeft niets meer te verbergen, je nergens voor te generen, het is heel eerlijk. Daarnaast vind ik het opwindend als anderen zien dat ik seks heb. Want dat gebeurt ook op zulke avonden. Het is schitterend om anderen te zien genieten, maar ik wil ook dat ze mij bezig zien. Het maakt mij niet uit hoévél mensen er dan om me heen staan, als ik maar weet dat ze kijken. Dat maakt het spannend. Je overschrijdt grenzen die je in het dagelijks leven nooit zou overschrijden. Zoals je vroeger doktertje speelde en wist dat je iets ondeugends deed, zo geeft het me nu een kick als anderen mij seks zien hebben.

Exhibitionisme is voor mij dan ook puur een vorm van seks. Ik wil niemand de stuipen op het lijf jagen door in een park mijn broek te laten zakken. Ik wil alleen uit de kleren in een omgeving waar anderen er voor openstaan en ik ook seks kan hebben. Toch kan ik ook heel preuts zijn, hoor. Als ik naar het zwembad ga, verkleed ik me niet in zo'n groot hok, maar wil ik een hokje voor mijzelf. In een zwembad komen mensen immers niet voor de seks, dus dan heb ik niet de behoefte om me te laten zien. In een intieme relatie werkt het ook heel anders. Daarin bedrijf je de liefde, en dat is iets heel anders dan seks bedrijven. Ik zal een partner dan ook nooit meenemen naar zo'n exhibitionistenclub. De liefde bedrijven is iets persoonlijks, iets van die ander en mij. Maar seks, daar mogen anderen bij zijn. Dat maakt het alleen maar leuk. Momenteel heb ik geen vaste partner, dat wil ik ook niet meer. Voor je het weet sta je samen gordijnen uit te zoeken, dat hoeft voor mij niet.

Ik wil niet choqueren, maar ik provoecer soms wel. In onverwachte ontmoetingen, met mensen van wie ik zie dat ze wel open staan voor een avontuurtje, komt echt de exhibitionist in mij naar voren. Dan merk ik dat die ander ook seks wil maar het niet durft te zeggen. En dan help ik hem door mezelf alvast uit te kleden. Ik zie daar ook niets verkeerd in. Ik dring niemand iets op, doe niemand kwaad; als ik het gevoel heb dat het niet in goede aarde valt, hou ik keurig mijn kleren aan. Maar op zo'n exhibitionistenclub komt iedereen voor hetzelfde. Waarom zou ik daar niet van mogen genieten? Kijken en bekeken worden is al zo oud als de mensheid. De hele pornowereld draait erom, en er zijn genoeg verhalen bekend van historische figuren die seks hadden waar anderen bij waren. Zoals een ander het leuk vindt om te biljarten of touwtje te springen, zo vind ik het prettig om af en toe uit de kleren te gaan. Meer valt er niet over te zeggen. Je kunt toch ook niet uitleggen waarom je homo bent of waarom je van hagelslag houdt? Dat is gewoon zo.'

(Eric van der Steen heet in werkelijkheid anders)